

Żubry z Puszczy Boreckiej

2012-11-23

Maria Mellin, Regionalny Konserwator Przyrody w Olsztynie, jako członek komisji, którą reprezentowali również przedstawiciele Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Białowieskiego Parku Narodowego, Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku, Nadleśnictwa Borki i Nadleśnictwa Czerwonny Dwór, uczestniczyła w jesiennym przeglądzie populacji żubrów bytujących w Puszczy Boreckiej, dokonując jej ilościowej i zdrowotnej oceny

Według dotychczasowych ustaleń, stado powiększyło się o 13 żubrów z tegorocznego przychówku i obecnie liczy co najmniej 95 osobników. Systematyczna ocena liczebności oraz stanu zdrowia populacji umożliwiła określenie wielkości i struktury stada. To z kolei ma doprowadzić do utrzymania wielkości populacji na stałym poziomie. Dokonywanie sukcesywnego przeglądu stada żubrów zostało wpisane już w 2009 r. w „Plan gospodarowania populacją żubra w Puszczy Boreckiej”, którego współautorką jest Regionalny Konserwator Przyrody w Olsztynie Maria Mellin. Program został opracowany na podstawie zatwierdzonej w 2007 r. przez Ministra Środowiska „Strategii ochrony żubra *Bison bonasus* w Polsce”.

Puszcza Borecka znajduje się w północno-wschodniej Polsce, na Pojezierzu Mazurskim. Ten kompleks leśny, o powierzchni około 20 000 ha, stanowił potencjalne środowisko dla utworzenia wolnej hodowli. Pierwsze żubry zostały wprowadzone na teren Puszczy w 1956 r. Umieszczono je w zagrodzie w Wolisku w Nadleśnictwie Borki. Kilka lat później, podczas remontu zagrody stado uciekło do lasu i od tej pory żyje na wolności. Obecnie zagroda w Wolisku służy do hodowli pokazowej żubrów i jest udostępniana zwiedzającym. Do 1984 r. teren podlegał Białowieskiemu Parkowi Narodowemu. Decyzją Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego został przekazany Lasom Państwowym - Nadleśnictwu Borki.

Obecnie w Nadleśnictwie Borki realizowany jest projekt pn. „Ochrona in-situ żubra w Polsce - część północno-wschodnia”. Nadrzędnym celem zadania jest poprawa bazy pokarmowej w Puszczy Boreckiej poprzez odtwarzanie łąk śródleśnych. Ma to przede wszystkim zapobiegać szkodom wyrządzanym przez żubry w lasach i uprawach gospodarskich. W ramach projektu realizowane jest także zimowe dokarmianie bytującego stada. W celu ochrony zmienności genetycznej prowadzony jest również monitoring genetyczny. Natomiast dzięki obrotom telemetrycznym możliwe jest obserwowanie rozmieszczenia osobników.

Polska od 1923 r. aktywnie prowadzi działania zmierzające do reintrodukcji żubra, zajmując w tym zakresie czołowe miejsce na świecie. Dzięki temu populacja gatunku w kraju jest obecnie szacowana na około 2 500 osobników.

Źródło: RDOŚ w Olsztynie
fot. Maria Mellin